

Autopatická svépomoc

Jemná stimulace vitální síly

V tomto titulku je název nové knihy **Jiřího Čehovského – AUTOPATICKÁ SVĚPOMOC** (vydaná nakladatelstvím *Alternativa, Zbraslavské náměstí 462, Praha 5, tel.: 257 922 331, www.autopatie.cz*). V knize je **systém autopatie popsán chronologicky, jak to probíhá podle časové návaznosti v praxi: Čím začínáme, co potřebujeme, jak to použijeme, jak vyhodnocujeme vývoj, co můžeme udělat v té či oné situaci nebo fázi vývoje**. O autopatii jsme již psali v MEDIU č. 11 a 12/2016. Nyní si autopatii přiblížíme ukázkami z poněkud jiného úhlu pohledu.

* * *

Autopatie se vyvinula z klasické homeopatie. Její princip nacházíme také v prastaré moudrosti lidstva, v buddhistické tradici nebo v indických upanišádách. Ale v době vydání této knížky je ji jako metodě, umožňující postupný návrat zdraví, teprve patnáct let. Je tu patnáct let zkušeností a poznatků o tom, jak si můžeme sami pomoci, když je zdraví v nepořádku, a to i tehdy, když už naše problémy trvají měsíce, léta nebo desetiletí a odolávají konvenčním i nekonvenčním pokusům o vyléčení. V takové situaci můžeme svůj rozladěný organismus lépe naladit k příjmu kreativního informačního toku, který k nám přichází z Univerza a organizuje naše tělo a mysl, říká se mu prána v józe, vitální síla v evropské léčitelství a čchi v čínské tradiční medicíně. Taková harmonizace přinášela v naší praxi výsledky – úlevu, energii, kvalitnější životní pocit a zlepšování až mizení i dlouhodobých zdravotních problémů, často považovaných za nevyléčitelné. Tak jsme se o tom přesvědčili, já a moji žáci, na množství případů v naší patnáctileté autopatické praxi, tak si o tom povídáme na našich seminářích a na pravidelných výročních konferencích, kde lidé používající autopatii referují o svých výsledcích a zkušenostech.

Autopatie není určena k náhradě žádné tradiční či zavedené konvenční nebo nekonvenční metody zlepšování zdraví a případně může být připojena ke kterékoliv z nich jako doplňková metoda, stejně jako být a bývá praktikována jako samostatná metoda lidmi, kteří si ji po zkušenostech s ní oblíbili. Je to celostní metoda schopná pozitivně ovlivnit mysl i tělo. Působí na jemnější a zároveň základnější organizační úrovni než většina ostatních známých metod. V jejím používání je velká svoboda. Svoboda je tu hlavní slovo. Cílem je dostat se na cestu k osvobození od rozladění těla a mysli,

vydat se vzhůru od nemoci, od utrpení, směrem k vyšší harmonii.

Autopatická praxe nám také ukazuje jasně a hmatatelně, že člověk není jen hmota (na rozdíl od toho, co nám ve školách a v hlavních médiích doslova vtloukají do hlavy), ale má především svůj jemnohmotný, duchovní, spirituální rozměr, na němž kvalita života a naše pocity podstatnou měrou závisí. Autopatie je nejen léčba, ale i forma uvědomění si tohoto rozměru, který nemají jen lidé, ale i rostliny a zvířata, jimž rovněž autopatie působením na této úrovni pomáhá. Autopatie neovlivňuje tělo ani mysl přímo, ale výhradně tím, že zlepšuje propojení toho, co nazýváme organismus, s naším spirituálním, jemnohmotným organizujícím společným Zdrojem.

Autopatie má svá pravidla, která se dají snadno naučit. Některá byla odvozena z praktických poznatků klasické homeopatie, na nichž před patnácti lety vznikala, ale hlavní podíl tu má zobecnění mnoha zkušeností s autopatickým řešením chronických stavů, získaných nejen v moji vlastní léčitelství praxi, ale i v praxi mnoha mých žáků.

Účinek autopatie může být vždy jen na celek, **působíme na nehmotnou vitální sílu, pránu**, organizující tělo a mysl a udržující v celém systému harmonii. **Autopatie není prostředkem proti té či oné nemoci**. Avšak používají ji také lidé, jimž už byly dány nějaké diagnózy nebo výsledky testů. Ukazuje se, že pro lidi s určitým charakterem potíží mohou být určité typy AP (*autopatického preparátu*) zpočátku vhodnější než jiné. O stavu vitální síly nám zprostředkovaně svědčí stav těla a mysli, podle něhož pak stanovíme tři parametry autopatického působení. Je tedy vždy třeba vzít v úvahu všechny ostatní projevy a charakteristiky dané osoby, popisující celek a životní pocit, nejen případné názvy chorob, a vždy používat celou naši techniku optimalizace.

Sami žádné diagnózy neurčujeme. Jde vždy o celkové posouzení narušení vitální síly. Kříterium diagnózy a testů tedy může být v autopatii jen přídavné, pomocné a obejdeme se bez něj. Bereme jej v úvahu tehdy, když je daný problém pocítován jako „těžké případu“, jako to hlavní. Vycházíme z toho, že uvedený způsob přípravy se v minulosti osvědčil u lidí, trpících také tutěž poruchou.

Případy vyléčení

Jedním z nezapomenutelných referátů na konferenci 2013 byl příspěvek Štěpána Robka. Jeho název zní „**Vyléčení rakoviny prostaty**“ [http://](http://www.autopatie.cz/vyleceni-rakoviny-prostaty/)

www.autopatie.cz/vyleceni-rakoviny-prostaty/, autor v něm popisuje svou vlastní zkušenost při autopatické samoléčbě vážného onemocnění. Je jednou z mála prací zabývajících se pocity člověka, jemuž lékaři po testech z čista jasna řekli, že má rakovinu. Našel si informaci o autopatii v mém článku v časopise *Meduňka*, pořídil si knížku a lahvičku, šel na kurz a dal se do práce. Nikdy nepostoupil žádnou z ortodoxních procedur, které jej podle lékaře neodvratně čekaly.

Zde je pár úryvků z poměrně obsáhlého textu: „*Vzhledem k mé diagnóze a mému věku nad 60 let jsem chtěl započít s pomocí 40 C (z jednoho litru vody vzniká ředění 40 C), ale vzhledem k mé dobré vitalitě jsem se rozhodl k 60 C. První měsíc denně, zahřívání slina, druhý měsíc zahřívání dech.*“ „*Po dvou měsících jsem srovnaný šel do laboratoře pro výsledek, odpovídající mému očekávání. Neskutečné blaho zalilo celé moje tělo, když jsem na něj hleděl, teprve teď se mi roztrásl ruce. Hodnota PSA klesla ze 6,8 na 1,28 (normální hodnota je do 2,5).*“ *Dvakrát jsem mimo to použil autopatii k zažehnání angíny. Stačilo pouze dvakrát denně po dva dny užít 40 C převařená slina a bylo po všem. Autopatie se stala každodenní součástí našeho života. Ještě mi dovoluji vám sdělit, že po uzdravení jsem o své diagnóze a léčení nezakrytá a absolutně bez studu všude možně rozmlouval.*

Paní a její šéf: Paní kolem padesátky, jemná dáma, trpěla úzkostmi až depresí a velmi nízkým sebevědomím, měla ekzém a zlého šéfa. Ten k ní občas přicházel, aby si na ni vykřičel svůj vztek, zejména když se v podnikání něco nedařilo. Zřejmě mu tyto výlevy přinášely jakési uklidnění, případně si tím zlepšoval své vlastní poškozené sebevědomí, ale na úkor té dámy – čili parazitní vztah. Jí to vždy celkově zhoršilo, trpěla úzkostí, bušilo jí srdce a musela se z toho celé hodiny vzpamatovávat. Po autopatii DV (*dech var*), zpočátku 3 litry, pak postupně až 7,5 l, pak střídavě s Prána 5, jí přestaly šéfovy projevy vadit, úzkost zmizela, role oběti zmizela, že si musel hledat jinou obět. Jakmile použijeme autopatii a začneme zvládat svůj případ, svět začne být mnohem přátelštější – svět totiž do značné míry zrcadlí stav naší mysli. Zatímco svět přímým způsobem změnit nelze, stav naší mysli ano. I stav těla – ekzém se zahojil brzy po zahájení autopatie.

Jiří Čehovský